Vol. XXVIII. Registered No. M. 209 No. 10

APRIL, 1915

மாதர் மித்திரி.

Tamil Woman's Friend

"MATHAR MITHIRI"

PUBLISHED BY THE

Woman's Foreign Missionary Society

Methodist Episcopal Church

U. S. A.

METHODIST PUBLISHING HOUSE
MOUNT ROAD, MADRAS

மாதர் மித்திரி.

இது இந்து ஸ்திரீகளின் உபயோகத்தின் பொருட்டு சித்திரப் படங்களுடன் மாதந்தோறும் பிரசுரமாகும் பத்திரிகை. பிரதி ஒன்றுக்கு ஒரு வருஷத்திற்கு கையொப்பம் இரண்டு அணு. ஒரு மேல்விலாசத்துக்கு அனுப்பப்படும் ஒரு பிரதிக்கு ஒரு வருஷத்திற்குத் தபாற் கூலி மூன்று அணு. ஒரு மேல்விலாசத்துக்கு அனுப்பப்படும் ஐந்து பிரதிகளுக்கு ஒரு வருஷத்திற்குத் தபாற் கூலி ஆறு அணு. கையொப்பப் பணமும் தபாற் கூலியும் முன்னதாக அனுப்பப்பட்டாலொழிய பத்திரிகை அனுப்பப்படமாட்டாது. கடிதங்கள், கையொப்பங்கள் அனுப்புவோர் சென்னை மவுண்ட் ரோட்டிலிருக்கும் மெதடிஸ்ட் பப்ளிஷிங் ஹவுஸில் "மாதர் மித்திரியைப்" பிரசுரிக்கும் ஏஜெண்டு அவர்களுக்கு அனுப்பவேண்டும்.

THE WOMAN'S FRIEND

Is an Illustrated Tamil Monthly Magazine published for the benefit of Indian Women. Subscription for one year is 2 annas *in advance.* Postage for a single copy for one year is 3 annas *in advance.* Postage from 2 to 5 copies to one address is 6 annas *in advance.* **Address all Communications and Subscriptions to Rev. W. L. KING,** ***Methodist Publishing House,*** MOUNT ROAD, MADRAS.

பொருள் அடக்கம்.

	பக்கம்.
கீர்த்தனை	... 147
கிறிஸ்து உயிர்த்தெழுந்த நாள்	 148
ஒரு வாலிபப்பெண்ணின் தைரியம்	 149
சிறுவர்க்கான பக்கம்	 152
சில பிராணிகள் எப்படித் தூங்குகின்றன?	 153
சர் வால்ட்டர் ஸ்காட்	 154
கஷ்டமில்லாமல் பிள்ளைகளை பெற்றுவளர்த்தல்	 157
வர்த்தமானக் குறிப்புகள்	... 159

மாதர் மித்திரி.

புத். ௨௮. ௧௯௧௫ ௵ - ஏப்பிரல் ௴. இல. ௰.

ARISE, O LORD

இராகம், லாலி. சாப்புத்தாளம்.

பல்லவி.

எழுந்தருளும், ஏசு சுவாமி.

அனுபல்லவி.

விழுந்தலகை அழிந்தொழிய,
தொழுஞ் சுரரும் வாழ் ஆச்சே;— எழுந்

சரணங்கள்.

1, பத்தினிகள் கந்தவர்க்கம் எடுத் தேந்தி, பிரேதாலங்கா
ரத்தின் முறை நாடி, இதோ! ஆசரிக்க வந்தாரே;— எழுந்

2. மகதலா ஊர் மரியாள் மகிழ்ந்து தெரிசித் தேற்ற,
கமகிழ்ந்த அப்போஸ்தலர்கள் அதிசயித்துப் போற்ற,— எழுந்

3. முத்திரையும் காவல்களும் மூடிய கல்லதும் நீங்கி,
சத்துருக்கள் நடுநடுங்கி, தயங்கி, மனங் கலங்க,— எழுந்

4. வேதாளம் நடுங்கி விழ, விண்ணோர்கள் ஒடுங்கித் தொழ,
பாதாளம் இடிந்து விழ, பராபரனே, எழுந்தருளும்,— எழுந்

5. விஸ்தார உலகமதில், மெய்யான திருச்சபையில்,
இஸ்தோத்ர சங்கீர்த்தனம் எந்நாளும் உண்டாக,— எழுந்

EASTER.

கிறிஸ்து உயிர்த்தெழுந்த நாள்.

கிறிஸ்து கல்லறையிலிருந் தெழுந்த நாளாகிய உயிர்த்தெழுந்த அந்த விசேஷமான நாளின் கதையைப்பற்றி, நான்கு சுவிசேஷங்களிலும் மிகவுந்தெளிவாயும், நேர்த்தியாயுஞ் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. காதுகளினால் கேட்டிராததும், அவ்வளவு அதிசயமுமான விசேஷ சம்பவத்தின் காட்சியைப்பற்றி, எந்த நூலாசிரியனாவது பிரத்தியக்ஷமா யெடுத்துக் காட்ட நாடியிருந்திருப்பானானால், மெய்யாகவே, அந்தக்காட்சியைப்பற்றி எவ்வளவுக்கு அலங்கரித்து, அதைப்பற்றி விஸ்தரிக்கக்கூடுமோ, அவ்வளவுக்கதிகமான வார்த்தைகளையும், அவன் முழு சக்தியையும் உபயோகித்திருந்திருப்பான். ஆனால் கிறிஸ்துவின் சிஷரே அதைப்பற்றி எழுதியிருக்கிறபடியால், எவ்வளவுக்கதிகமாய் மனதில் பதியக்கூடிய சம்பவமாயிருக்கிறது.

கல்லறையில் கிறிஸ்துவானவர் வெள்ளிக்கிழமை வைக்கப்பட்டார். யூதர்கள் மரித்தவர்களை அடக்கம்பண்ணுகிறது வழக்கமாயிருந்தது. ஞாயிற்றுக்கிழமையில், காலை வெளுக்கிற நேரத்தில், இயேசுவுக்கு ஊழியஞ்செய்துவந்த ஸ்திரீகளில் சிலர், அவருடைய சரீரத்தை அபிஷேகம்பண்ணும்படியாக, வாசனைத்திரவியங்களோடு கல்லறைக்கு வந்தார்கள்.

யூதர்கள் அவரை அதிக நிந்தையும், குரூரவேதனையும் நிறைந்த மரணமடையும்படி நீசச்சிலுவையிலறைந்தார்கள் என்று உங்களுக்குத் தெரியும். அவர்களுடைய பாவங்களையும், மாய்மாலத்தையும் எடுத்துக்காட்டி, அவர்களைக் காபமூட்டின மனுஷனை நீக்கிப் போடவேண்டுமென்றே இவ்வகையான ஒரு வழியைக் கண்டுபிடித்தார்கள். ஆனால், இதோ அவரைச் சிலுவையிலறைந்த மூன்றாம்நாள் அவர் கல்லறையைவிட்டு எழுந்தார். இதற்குமுன் யாராவது மரித்தோரிலிருந்தெழுந்ததாக நமக்குத் தெரியுமா? மெய்யாகவே, தேவனுடைய வல்லமையினால், மரித்தவர்கள் ஜீவனடைந்திருக்கிறார்கள். ஆனால் மரித்த பிறகு தானே உயிர்த்தெழுந்ததாக ஒருவரைப்பற்றியும் நாம் அறியவில்லை.

இயேசுவின் உயிர்த்தெழுதல் மூலமாக, எல்லாமனிதருக்கும் நம்பிக்கையுண்டு. அவர் உயிர்த்தெழுந்தார் என்றுமாத்திரமல்ல, இப்போதும் உயிரோடிருக்கிறார் என்ற முழுநம்பிக்கையுமுண்டு. அவருடைய நாமத்தின்மேல் விசுவாசம் வைத்திருக்கிற எல்லாரையும், அவர்கள் சரீரங்கள் அழிந்தபிறகு, அவரோடு ஜீவிக்கும்படி அவர் செய்வார். மரணத்திற்குப்பின் நமது ஜீவியத்தைப்பற்றி நமக்கிருக்கவேண்டிய முழுநம்பிக்கை இது ஒன்றுதான். எல்லாரும் இயேசு உயிர்த்தெழுந்த நாளின் காலையில் ஆனந்த சந்தோஷங் கொண்டாடுவோமாக. அந்த இயேசுவோடு என்றும் ஜீவிக்கவும், அவருடைய மகிமையில் நாமும் பங்குள்ளவர்களாகத்தக்கதாக, நமக்குக் கிடைத்த மகாப்பெரிய இரட்சிப்பினிமித்தமாக, தேவனுக்கு நன்றிசெலுத்தி அவரை முழு இருதயத்தோடும் ஸ்தோத்திரிப்போமாக.

இயேசு கல்லறையில் அடக்கம் பண்ணப்பட்டபிறகு, முதல்முதலாக அவரைப் பார்க்கப்போனவர்கள் ஸ்திரீகளே. இயேசுவானவர் உயிர்த்தெழுந்தார் என்று முதலாவதாக அறிந்தவர்களும் ஸ்திரீகளே. வர்சனைத்திரவியங்கள் கொ

ண்டுவந்த ஸ்திரீகள்தான் முதலாவது கல்லறையண்டை வந்தார்கள். அவர்கள் வரும்போதே நம்மில் கல்லறையின்மேலிருக்கும் அந்தப் பெரிய கல்லைப் புரட்டித்தள்ளக்கூடியவள் யாரென்று ஒருவரோடொருவர் பேசிக்கொண்டே வந்தார்கள். அந்தக்கல் மிகவும் பளுவாயிருந்தபடியால், அவர்கள் அதைப் புரட்டித்தள்ளக்கூடிய அவ்வளவு பலமுள்ளவர்களாயிருக்கவில்லை. ஆனால் அவர்கள் அதிசயிக்கத்தக்கவிதமாய், கல்லறைக்குச் சமீபமாய் வந்தபோது அந்தக்கல் புரட்டப்பட்டிருந்ததையும் கல்லறை வெறுமையாயிருந்ததையுங் கண்டார்கள். அவர்கள் இயேசுவின் சிஷரண்டைபோய் நடந்தகாரியங்களைச் சொல்லும்படியாக ஓடினார்கள்.

இந்தப்பெரிய சம்பவத்தைப் போய்ப் பார்ப்பதில் பெண்கள் முதலாவதாக இருக்கவேண்டுமென்பது மிகவும் தகுதியான ஒரு காரியமே. ஏனென்றால் கிறிஸ்துவின் ஜீவியமும், மரணமும், உயிர்த்தெழுதலும் மனிதருக்கு அநேக நன்மைகளைச் செய்திருந்தாலும், அவைகளைவிட ஏராளமான நன்மைகளை ஸ்திரீகளுக்குச்செய்திருக்கிறது. மனிதர்கள் ஸ்திரீகளுக்கு எஜமான்கள் தாங்கள்தான் என்று தங்களைப்பற்றி அதிகப் பெருமையாக நினைத் திருந்தார்கள். ஆனால் கிறிஸ்துவின் சுவிசேஷங்கள், அவர்கள் கொண்ட நினைவு மிகவும் தப்பிதமென்று அவர்களுக்கு மிகவுந்தெளிவாய்ப் போதித்தது. கிறிஸ்துவானவர் மனிதருக்கும், ஸ்திரீகளுக்கும் யாதொரு வித்தியாசத்தையுங் காட்டவில்லை. கிறிஸ்துவின் சுவிசேஷம் பிரசங்கிக்கப்பட்ட இடமெல்லாம், ஸ்திரீகள் அதிக கனமாய் மதிக்கப்பட்டுவருகிறார்கள். ஒரு தேசத்திலாவது ஸ்திரீகள் இருக்கவேண்டிய நிலைமையில் இருக்கிறதாகத் தோன்றவில்லை. ஏனென்றால் எல்லாருடைய இருதயங்களிலும் கிறிஸ்துவின் அரசாட்சி உன்னத ஸ்திதிக்குக் கொண்டுவரப்படவில்லை. கிறிஸ்து வணங்கப்படுகிற இடமெல்லாம், ஸ்திரீகளின் நிலைமையும் எல்லாவற்றிற்கும் மேலாகத்தானிருக்கிறது.

ஏனென்றால், கிறிஸ்துவானவர் ஸ்திரீகளுக்கு அளவிடக்கூடாத பெரிய கிருபையின் வரத்தையும், அவர்கள் ஆத்துமாவிற்கு இரட்சிப்பையும், மறு உலகத்திற்குரிய நம்பிக்கையையும் தந்திருக்கிறார். நாம் அவரை வேண்டியபிரகாரம் நேசித்து, நமது நேசத்தை நமது கிரியைகளின் மூலமாகக் காட்டக்கூடுமா? ஆகையினால் கிறிஸ்து உயிர்த்தெழுந்த அந்தநாளில் நமது முழு இருதயத்தோடும் அவரைத் துதித்து, நம்மை அவருக்கென்று ஒப்புக்கொடுத்து, அவரை சந்தோஷப்படுத்தும்படியாக ஜீவிக்கப் பிரயாசப்பட்டு, நமது ஜீவியத்தினால் அவரை மகிமைப்படுத்துவோமென்று தீர்மானம் பண்ணுவோமாக.

A YOUNG GIRL'S COURAGE.

ஒரு வாலிபப்பெண்ணின் தைரியம்.

அமெரிக்க ஐக்கியமாகாணங்களுக்குத் தெற்கே மெக்ஸிக்கோ (Mexico) என்ற ஒரு நாடிருக்கிறது. அது ஐக்கியமாகாணங்களுக்குச் சகல விஷயங்களிலும் மிகவும் வித்தியாசமானது. அதில் வசிக்கும் ஜனங்களில் பாதிப்பேர் ஸ்பானியரும், மற்ற பாதிப்பேர் அமெரிக்க இந்தியருமே. அவர்கள் மதம் ரோமன் கத்தோலிக். ஆனால் அமெரிக்க ஐக்கியமாகாணங்களிலுள்ள முக்கால் வாசிப்பேர் சுவி

சேஷமார்க்கத்தார் (Protestants). அதாவது சில வேளைகளில் நீ சந்திக்கிற பாதிரிமாருடைய மார்க்கத்தைச் சேர்ந்தவர்கள். இவ்விரண்டு தேசங்களின் கவர்ன்மெண்டும், ஒன்றுக்கொன்று முற்றிலும் வித்தியாசமானது. மெக்ஸிகோ நாட்டின் கவர்ன்மெண்டு மிகவும் பலவீனமாயும், தேசக்கலகங்களுக்கும், அநேக குழப்பங்களுக்கும் உள்ளாகி, சகல குடி ஜனங்களுக்கும், கஷ்டநஷ்டங்களை உண்டுபண்ணினபடியால், அவைகளிலிருந்து அந்நாட்டைக் காக்கும்படிக்கு, ஐக்கியமாகாணத்தின் தேசாதிபதி (President of the U.S.A.) தன் போர்வீரரை அங்கே அனுப்பி அந்த நாடு முழுவதும் சமாதான முண்டுபண்ணும்படி செய்தார்.

இப்படிப்பட்ட சமயத்தில், அநேக வருஷங்களுக்கு முன்னே ஸ்தாபிக்கப்பட்ட ஒரு பெரியபெண்பாடசாலை ப்யூப்லா (Puebla) என்னப்பட்ட ஒரு பெரிய பட்டணத்திலிருந்தது. இவ்விந்து தேசத்திலிருக்கிற பிரகாரம், அந்தப்பாடசாலை அமெரிக்க கிறிஸ்தவ துரைசானிகள் மூலமாக ஸ்தாபிக்கப்பட்டது. எல்லா ஜனங்களுக்கும் அப்பாடசாலையின்மேல் அதிக இஷ்டமிருந்தது. ஏனென்றால், தங்கள் பிள்ளைகள் சீக்கிரத்தில் அறிவில் விர்த்தியடையத்தக்கதாக அவ்வளவு நல்ல பாடசாலையாக இருந்தது.

இவ்வித தேசக்கலகமுண்டான போது, அந்தப் பாடசாலையிலுள்ளவர்களையும் கலகக்காரர் (Insurrectionists) வந்து தாக்கி மோசஞ்செய்வார்களென்று அப்பாடசாலைத்தலைவர்கள் மிகவும் பயந்து கலங்கிப் போயிருந்தார்கள். அமெரிக்காவிலிருந்து போர்வீரர் மெக்ஸிக்கோவில் பிரவேசித்தவுடனே, அந்நாட்டிவிருந்தவர்கள், அப்போர்வீரர் வந்த நோக்கத்தை யறியாமல், தங்கள் நாட்டைப் பிடித்து அமெரிக்கா தேசத்தோடு சேர்த்துக்கொள்ளப்போகிறார்கள் என்று நினைத்துக்கொண்டு, தங்கள் நாட்டிவிருந்த அமெரிக்கர்கள் எல்லாரையும் சத்துருக்களாகப் பாவித்து, அவர்களையும், அவர்கள் கவர்ன்மெண்டையும் பகைக்கத் தொடங்கினார்கள். அந்தப் பாடசாலையும் அமெரிக்கருடையதாயிருந்தபடியால் அதிலிருந்த பிள்ளைகளையும் துன்பப்படுத்தாதபடி, அமெரிக்க பாதிரிமார்களிடத்திலும் அப்பாடசாலையை நேசித்தவர்களிடத்திலும் அவர்களை அனுப்பும்படிக்கு, அப்பாடசாலைத் தலைவர் தீர்மானம் பண்ணினார்கள். அப்படியே செய்தார்கள். ரோமன் கத்தோலிக்கரும், சுவிசேஷமார்க்கத்தாரும், அப்பாடசாலைப் பிள்ளைகளை மிகுந்த பக்ஷத்தோடு ஏற்றுக்கொண்டு, அவர்களுக்கு வேண்டிய உபசரணைகளைச் செய்தார்கள்.

ஒருபெண்ணை அங்கேயுள்ள ஒருகுடும்பத்தார் ஏற்றுக்கொண்டார்கள். ஒருநாள் அந்த வீட்டின் வழியாக ஏராளமான ஜனங்கள் பவனிபோவதையும், சில பிரதான கலகக்காரர், அமெரிக்கர் தங்கள் நாட்டில் வந்ததினிமித்தமாக தங்கள் நாட்டிற்கு ஏதோ ஒரு பெரிய பொல்லாப்பு நேரிட்டிருக்கிறதென்று பிரசங்கம்பண்ணிக்கொண்டு போவதையுங் கேட்டு, இந்தப் பெண் அந்தக் குடும்பத்திலிருந்தவர்களோடு வெளியேபோய் நின்று நடந்த சகல காரியங்களையும் மிகவும் கவனமாய்ப் பார்த்துக்கொண்டிருந்தாள்.

அவ்விதமான சந்தடியில் அந்தப் பவனியை நடத்தினவன், "யாராவது ஒருவர் வந்து என் கையிலிருக்கும் நமது தேசக் கொடிக்குச் செய்யவேண்டிய மரியாதை

யைச் செய்யலாம்” என்று சொன்னான். நான் மேலேசொல்லிய அந்தப்பாடசாலையின் உபாத்திமார் பிள்ளைகளுக்கு உண்மையான தேசாபிமானத்தைப்பற்றியும், கடந்துபோன காலங்களில் பெரிய காரியங்களைச்செய்து பேர்பிரஸ்தாபமுள்ளவர்களாயிருந்தவர்களைப்பற்றியும், தங்கள் தேசநன்மைக்கென்று தங்களுயிரையுங்கொடுத்த சிறந்த ஸ்திரீகளின் ஜீவியத்தைப்பற்றியும் கற்றுக்கொடுப்பதில் போதுமான முயற்சி எடுத்திருந்தார்கள். அது மாத்திரமல்ல, இராஜவிசுவாசத்திற்கு அடையாளமாக, தங்கள் தேசக்கொடியை வந்தனஞ் செய்யும்படியும், பிள்ளைகளுக்கு விசேஷமாய்க் கற்றுக்கொடுத்திருந்தார்கள். ஆகவே, இந்தச் சிறுபெண் அங்கே நடந்த கொண்டாட்டத்தில் சேர்ந்து, அந்தக் கலகக்காரர்களோடு தன் அனுதாபத்தைக் காட்டாவிட்டாலும், அவள் உண்மையான இராஜவிசுவாசமும், சுதேசாபிமானமுமுள்ள பெண்ணாயிருந்தாள். அந்தக் கலகத்தலைவன் திரும்பத்திரும்ப அந்தக் கொடியை வந்தனஞ் செய்யும்படி எவனைக்கூப்பிட்டாலும், ஒருவனும் அப்படிச்செய்ய இஷ்டப்படவில்லை. அப்படியே யாராவது செய்யத் தலைப்பட்டாலும், எப்படிச் செய்கிறதென்று தெரியாதவனாக இருந்தான். கடைசியாக பதினாலுவயதுள்ள அந்தப்பெண் தான் அப்படிச் செய்கிறதாக வலிய தன்னை ஒப்புக்கொடுத்தாள். அந்தப்பவனியை நடத்தினவர்கள் எல்லாரும் அந்தப்பெண்ணைப் பற்றி அதிகச் சந்தோஷப்பட்டு, உடனே அவளைத்தூக்கி ஒரு குதிரை வண்டியின் மேல் ஏற்றி நிறுத்தினார்கள். அவளோவென்றால், ஜனக்கூட்டத்தைப் பார்த்து, அந்தக்கொடியை அவர்கள் எப்படி மரியாதை செய்யவேண்டுமென்பதைப்பற்றி வைராக்கியமாயும், மிகச்சாதுரியமாயும் பேசி, எல்லா ஜனங்களும் எக்களிப்போடு ஆரவாரிக்கும்போது அந்தக் கொடியைக் கையில் தூக்கிப்பிடித்து, அதின் மடிப்புகளை முத்தியிட்டாள்.

அந்தத்திரண்ட கூட்டத்திலுள்ள ஜனங்கள் எல்லாரும் சந்தோஷித்து, ஆர்ப்பரிப்போடு அந்தப்பெண்ணை வாழ்த்தி “நீ இம்மாதிரிக்காரியத்தை எங்கே கற்றுக்கொண்டாய்” என்று கேட்டார்கள். அவள் பாடசாலையை அந்தக்கலகக்காரர் நாசப்படுத்திவிடுவார்கள் என்ற பயத்தினால் அதைவிட்டு வந்தாளென்பதை ஞாபகத்தில் வைத்துக்கொள்ளுங்கள். ஆனால் அந்தப்பெண்ணோ, யாதொன்றையும் மறைக்கப்பிரயாசப்படாமல் மனோதைரியமாய் “மெதடிஸ்ட் பாடசாலையில்” என்று உடனே விடைபகர்ந்தாள். ஜனங்கள் அவளைத் துன்பப்படுத்துகிறதற்குப் பதிலாக, அவளை ஆனந்தப்படுத்தி, அவள் படித்த பாடசாலையையும் முழு இருதயத்தோடும் வாழ்த்தினார்கள்.

சற்றுநேரத்திற்கப்புறம் “நீ சுவிசேஷ மார்க்கத்தைச் சேர்ந்தவளா?” (Are you a Protestant?) என்று கேட்டார்கள். அவள் மறுபடியும் சற்றும் சந்தேகியாமல் “ஆம்” என்று சொன்னாள். இது மிகவும் தைரியத்தைக் கொடுக்கக்கூடியதாயிருந்தது. ஏனென்றால், சுவிசேஷ மார்க்கத்தாரும் அமெரிக்கருக்கு உதவிசெய்கிறதாக சந்தேகிக்கப்பட்டிருந்தார்கள். இதுவிஷயமாய் அவளையும் அடித்துத் துன்பப்படுத்தியிருப்பார்கள். ஆனால் அவளுடைய தைரியமும், அமெரிக்கர் தங்களுக்குக் கீழிருந்த பிள்ளைகளுக்கு அவர்களுடைய சொந்த தேசக் கொடியை மரியாதை செய்யும்படி கற்றுக்கொடுத்திருக்கிறார்கள் என்ற நிச்

சயமுமே அந்தக் கலகக்காரருக்குச் சந்தோஷத்தையுண்டாக்கி "சுவிசேஷ மார்க்கத்தார் வாழ்க" (Viva los Protestantes) என்று ஆர்ப்பரித்தார்கள்.

அந்தப்பெண் பாடசாலைக்குத் திரும்பி வந்தபோது தன் தைரியத்தைப்பற்றி யாதொரு பெருமையுங்கொள்ளாதவளாய் நடந்த சகல காரியங்களையும் திட்டமாய் ஒரு சாதாரண சங்கதியைப்பற்றிச் சொல்வதுபோல சொன்னாள். ஆனால் அமெரிக்க பாதிரிமார் தங்கள் பாடசாலையைப்பற்றியும், தங்கள் சொந்த ஜனங்களைப்பற்றியுங் கொண்டிருந்த பயங்கள் நீங்கிப்போயிற்றென்று நினைத்து அந்தப் பெண்ணின் தைரியத்திற்காக கடவுளுக்கு நன்றியறிந்த ஸ்தோத்திரஞ் செலுத்தினார்கள்.

CHILDREN'S PAGE.
சிறுவர்க்கான பக்கம்.

ரோசா என்ற ஒரு பெண்ணின் ஏழாவது பிறப்புநாள் தினத்தில் அவளுடைய தாய் "ரோசா நீ வீட்டில் உதவி செய்யக்கூடிய அவ்வளவு பெரிய பிள்ளையாகிவிட்டாய். ஆகையால் இந்த நாளிலிருந்து உன் உடைகளையும், உள்ளறையையும் நீயே சுத்தமாக வைத்துக்கொள்ளவேண்டும். வாரத்திற்கு மூன்று முறை உள்ளறையின் மூலைகளை அதிகக் கவலையோடு பெருக்கிச் சுத்தப்படுத்தவேண்டும். உன் விளையாட்டுச்சாமான்களை தரையில் போடாதபடி, அதினதின் ஸ்தானத்தில் அவைகளை வைக்கவேண்டும். இப்போது வேலை புதிதாக இருக்கிறபடியால் இம்மாதக்கடைசியில் உனக்கு ஏதாவது தருவேன். உனக்கதிக இஷ்டமானதெது?" என்று கேட்டாள்.

"ஒரு சரம் பவளமணிகள்" என்று சற்றும் சந்தேகியாமல் ரோசா சொன்னாள்.

அடுத்தநாள் ரோசா தன் புது வேலையை ஆரம்பித்தாள். முதல் இரண்டு வாரங்களாக கவலையோடு நல்ல வேலை செய்தாள். அவள் பெருக்கும்போதெல்லாம் தன் விளையாட்டுச் சாமான்கள் இருந்த பெட்டியையும், சப்பாத்துப் பெட்டியையும் எடுத்துத் தூரவைத்துவிட்டு, பெருக்கினபிறகு திரும்பவும் அவைகளை அதினதின் ஸ்தானத்தில் வைப்பாள். சில தினங்களுக்கு பின்போ அவ்வளவு கஷ்டத்தோடு வேலைசெய்கிறதைப்பற்றி மிகவும் மனஞ்சலித்துப் போய்விட்டாள். உள்ளறையைப் பெருக்குகிறதற்குப் பதிலாக, அதின் மத்தியிலுள்ள தரையைமாத்திரம் ப்ரஷ் (Brush) மூலமாகச் சுத்தஞ்செய்வது அவளுக்கு மிகவும் எளிதான காரியமாகக் காணப்பட்டது. அந்த அறையும் அவள் பார்வைக்குச் சுத்தமாகத் தோன்றினது. அவளுக்கு விளையாடுகிறதற்கு அதிக நேரமுங்கிடைத்தது.

முதல்மாதக்கடைசியில் ரோசாவின் தாய் அவளுக்கு பவளமணிகள் கொடுப்பதைப்பற்றி யாதொன்றும் சொல்லவில்லை. ரோசாவின் குற்றமுள்ள மனச்சாட்சியும், அவைகளுக்காக அவள் தாயாரிடம் கேளாதபடி அவள் மனதைக் கடினப்படுத்திக்கொண்டிருந்தது.

இரண்டாவதுமாதமும் ஏறக்குறைய கடந்துவிட்டது. அப்போது ரோசாவின் தாய் ஒருநாள் அவளைப்பார்த்து "ரோசா பவளமணிகளை நீ ஏன் அணிந்துகொள்ளவில்லை" என்று கேட்டாள்.

"ஏன்! தாயே நீங்கள் அவைகளை எனக்கொருபோதும் கொடுக்கவில்லையே, அவைகள் எங்கேயிருக்கின்றன" என்று ஆச்சரியத்தோடு கூவினாள்.

"ஏறக்குறைய ஆறு வாரங்களுக்கு முன்னால் உன் உள்ளறையின் மூலையி

ளுள்ள உன் சப்பாத்துப் பெட்டிக்குக் கீழே போட்டேன். ரோசா அந்த மணிகளைப் பெற்றுக்கொள்ள நீ தகுதியுள்ளவளா?" என்று தாயார் சொன்னாள்.

"இல்லை, நான் தகுதியுள்ளவளல்லவென்று எனக்குத் தெரியும். தாயே, நான் துக்கமும், வெட்கமுமுள்ளவளாயிருக்கிறேன். ஆனால் நீங்கள் இன்னும் இரண்டுமாதங்களுக்கு அவைகளை வைத்திருந்தால், அதற்குள்ளாக என்னால் கூடியமட்டும் பிரயாசப்பட்டு, அவைகளைப் பெற்றுக்கொள்ளுவேன்" என்று அந்த உண்மையுள்ள சிறுபெண் வெட்கத்தோடு சொன்னாள். அவள் தனக்குத் தகுமென்று நினைத்த சரியான தண்டனை அதுவே.

"மிகவும் நல்லது, உனக்கு இன்னுமொரு தவணைகொடுக்கிறேன்" என்று தாய் சொன்னாள்.

அதற்குப்பிறகு ரோசா கண்டுபிடியாத எந்தக் குண்டூசியும் அவளுடைய உள்ளறையில் யாரும் ஒளித்துவைத்திருக்கக்கூடுமென்று நான் நினைக்கவில்லை. ஏனென்றால் அவள் உள்ளறையை உண்மையாய்ப் பெருக்கி அவ்வளவு சுத்தமாய் வைத்திருந்தாள்.

HOW SOME ANIMALS SLEEP?

சில பிராணிகள் எப்படித் தூங்குகின்றன?

—யானைகள் நின்றுகொண்டே தூங்குகின்றன. ஒரு பெரிய மந்தையில் சில யானைகள் காவல் காத்துக்கொண்டிருக்க மற்றவைகள் தூங்கும். ஏனென்றால் பெரிதும், பராக்கிரமமுமுள்ளவைகள் இரவில் கோழைத்தனமாயும், எச்சரிக்கையாயுமிருந்து, காவலில்லாமல் நித்திரைசெய்யமாட்டா.

—வௌவால்கள் தங்கள் கால்விரல்களின் நகங்களால் மரக்கிளைகளை இறுக்கமாய்ப் பிடித்துத் தலைகீழாகத் தொங்கிக்கொண்டே தூங்கும்.

—பட்சிகள் (சிலவற்றைத்தவிர) தங்கள் தலைகளை வால்புறமாகத் திருப்பிக்கொண்டு, தங்கள் அலகுகளை செட்டைகளுக்குள்ளே நுழைத்துக்கொண்டு தூங்கும்.

—கொக்குகள், கடற்புள் (Gulls) முதலிய நீண்ட கால்களுள்ள பட்சிகள் நின்றுகொண்டே தூங்கும்.

—வாத்துகள் தண்ணீரின்மேல் மிதந்துகொண்டு தூங்கும். தண்ணீரால் மோதியடிக்கப்பட்டு, கரைக்கிழுத்துக்கொண்டுபோகப்படாதபடி, ஒரு காலால் தண்ணீரில் நீந்திக்கொண்டே தூங்கும்.

—நரிகளும், ஓநாய்களும் சுருண்டுபடுத்து, தங்கள் மூக்கையும் உள்ளங்கால்களையும் ஒன்றாகச் சேர்த்துவைத்து தங்கள் வால்களால் முகத்தை மூடிக்கொண்டு தூங்குகின்றன.

—ஆந்தைகள் கண்களைத் திறந்துகொண்டு பகலில் தூங்கும். அவைகளுடைய கண்களில் கண்மடல்களோடு (Eyelids) திரைபோன்ற ஒருவித வஸ்து உண்டு. அவைகளுடைய கண்மடல்கள் திறந்திருக்கும்போது இந்தத் திரையானது கண்ணின் இருபக்கங்களிலும் வந்து வெளிச்சம் கண்ணில் விழாதபடி மூடிக்கொள்ளும். ஆனால் பார்க்கிறவர்கள் ஆந்தைகள் விழித்துக்கொண்டிருக்கிறதாக நினைத்து சீக்கிரத்தில் ஏமாற்றப்பட்டுப்போகிறார்கள்.

இவைகள் எல்லாம் தெய்வ சிருஷ்டிப்பின் அதிசயத்தைக் காட்டுகின்றதல்லவா?

SIR WALTER SCOTT.

சர் வால்ட்டர் ஸ்காட்.

ஒவ்வொருவரும் இந்தப்பேரைப் பற்றி நன்றாய்க் கேள்விப்பட்டிருக்கலாம். ஏறக்குறைய பிரவேசப்பரீட்சை வரைக்கும் (Entrance Examination) கற்றிருக்கும் எல்லா மாணுக்கருக்கும் இவரைப்பற்றி நன்றாய்த்தெரியும். உலக முழுவதும் இவரால் எழுதப்பட்ட புஸ்தகங்கள் அறியப்பட்டும், வாசிக்கப்பட்டுமிருக்கின்றன. அதுமாத்திரமல்ல, இவைகளைப்போலொத்த புஸ்தகங்கள் எங்கும் கிடையாதென்று ஒவ்வொருவரும் சொல்லக்கூடும். அவரால் எழுதப்பட்ட புஸ்தகங்களைப்பற்றியாவது அல்லது அவைகளின் மூலமாய் அவருக்குக்கிடைத்த கீர்த்திபிரஸ்தாபத்தைப்பற்றியாவதல்ல, ஒருகேவலமான செய்கையை செய்யவிடாமலும், அவருக்கு நேரிட்ட உபத்திரவத்திலிருந்து அவரைக் காப்பாற்றினதுமான அவருடைய ஜீவியத்தில் காணப்பட்ட சிறந்த லக்ஷணங்களைப் பற்றியே நான் இப்போது உங்களுக்குச் சொல்ல விரும்புகிறேன்.

ஒரு குடும்பத்திலுள்ள மற்ற பெரிய பிள்ளைகளையெல்லாம், மாணம் வாரிக்கொண்டுபோக, இவர் ஒருவரே இளைய மகனுக உயிரோடே விடப்பட்டிருந்தார். அவர் பிறவிச்சப்பாணியும், பலவீனமான பிள்ளையுமாயிருந்தபடியால், அவருடைய இனத்தார் எல்லாரும் அவரை அதிகப்பட்சத்தோடும், கவலையோடும் செல்லப்பிள்ளையாக நடத்திவந்தார்கள். ஆனுல் அவருடைய பலவீனமான சின்ன சரீரத்திற்கு முற்றுமாருக, ஒருவிதமான கடுமுயற்சி அவருக்கிருந்தது. அவர் களைப்புற்றவராக அவருடைய படுக்கையிலிருந்த மணிநேரங்களையெல்லாம் அவ்வளவு சாவகாசமாயும், சவுக்கியமாயுங் கழித்துவந்தார். எல்லாவற்றிலும் சிறந்ததும், அந்தச்சிறு நோயாளிக்கிஷ்டமானதுமான ஒருவித முயற்சி என்னவென்றால், கதை சொல்லுகிறதுதான். மூதாக்கள், பெற்றூர், பிறவிகள், ஆயாள், கிராமக் கதாப்பிரசங்கிகள் முதலியவர்களையழைத்து, அவருடைய பேராசையுள்ள மனோபாவனைக்கேற்ற கதைகளைச்சொல்லும்படி கேட்பார். இவர்களுடைய முறைகள்கழிந்தவுடன், பூனையை, நாயை அல்லது தன்னோடு விளையாடக்கூடிய சிறு தோழர்களையழைத்து அவர்களுக்கு தன்னிருதயத்தில் வந்தவைகளை கதையாகச் சொல்லுவார். ஸ்காட்லாந்து கட்டுக்கதைகளுக்கு (Folklore) பேர்போன ஒருதேசம். ஒவ்வொருநாளும் புதிது புதிதாய் அவருடைய ஞாபகமாகிய களஞ்சியத்தில் ஏதாவதொருகதையைக் கூட்டிச்சேர்த்துக்கொண்டே வந்தார். இவ்விதமாக அவர்காலத்திலிருந்த எவரையும்விட அதிகமான கதைகளை அவர் ஞாபகத்தில் பொக்கிஷமாகச் சேர்த்துக்கொண்டார்.

அவர்பெரிய பையனுனவுடனே பாடசாலைக்குப்போகக் கூடியவரானுர். அங்கேயும் மற்ற எல்லாப்பையன்களுக்கும் தலைவரானுர். அவருடைய அன்புள்ள சுபாவம், அவரைப் பின்பற்றும்படியாக மற்ற பையன்கள் எல்லாரையும் தூண்டினது. அவர் சிறுபிராயத்தில் கேள்விப்பட்டகதைகள் மூலமாகவாவது தேசச்சரித்திரத்தைக்கற்று அதின் மூலமாக அவரடைந்துகொண்ட அறிவினிமித்தமாகவாவது, அவருக்குத்தெரிந்த விசேஷமான இடங்களைப் பார்க்கும்படியாக மற்றபையன்களை அடிக்கடி அழைத்துக்கொண்டுபோவார்.

தன் தகப்பனைச் சந்தோஷப்படுத்தும்படியாக, சர் வால்டர் நியாயசாஸ்திரத்தைக் கற்றுக்கொண்டு வந்தார். ஆனால் அதில் அவருக்கு அவ்வளவு விருப்பமில்லாதபடியால் அதை விட்டுவிட்டு நூலாசிரியனாக (Author) வேண்டுமென்று விரும்பி கலைஞானத்தை (Literature) கற்றுக்கொள்ளும்படி, அதற்காக தன்னை முழுவதுமாக ஒப்புக்கொடுத்துவிட்டார். அவருடைய புஸ்தகங்களை எழுதினவர் யாரென்று அறியுமுன்னே அவருடைய கீர்த்தி எங்கும் பிரஸ்தாபமாயிற்று. முதலில் அவர் அதைக் காட்டிக்கொள்ளாதபடி இரகசியமாக வைத்துக்கொண்டிருந்தார். சர் வால்டர் ஸ்காட், மற்றவர்களுக்கு உதவி செய்கிறதைப்பார்க்கிலும் வேறெதையும் அதிகமாக நேசிக்கவில்லை. அவருடைய கீர்த்தி உன்னத ஸ்திதிக்கு வந்தவுடனே அவர் அபட்ஸ்போர்ட் (Abbotsford) என்ற அழகான ஒரு ஸ்தலத்தை வாங்கி, அதிலுள்ள பழைய கட்டடங்களைச் சீர்ப்படுத்தி விஸ்தாரமான தோட்டத்தையும் விர்த்திபண்ணி எல்லாம் நன்றாயிருக்கிறதென்று கண்டவுடனே, தன்னைச் சார்ந்திருந்த தன் இனஜனத்தாரையும் அவசியமான சிநேகிதரையும் தன்னோடு சேர்த்துக்கொண்டார். அவ்விதமான ஒரு பெரிய குடும்பத்தை நடத்துவதற்கு ஏராளமான பணம் சென்றது. ஆனால் தான் சம்பாதித்த பணத்தைக்கொண்டு சர் வால்ட்டர் ஸ்காட் இந்தப் பெரிய ஸ்தலத்தை வாங்கினது இப்பெரிய சந்தோஷத்திற்காகவே.

எல்லாம் நன்றாகத்தான் இருந்திருக்கும். ஆனால் அவருக்கு ஒரு பெரிய துரதிஷ்டம் நேர்ந்தது. அவருடைய சிநேகிதரில் இரண்டுபேருக்குதவிசெய்யும்படி அவர்களை எடின்பரோ பட்டணத்தில் வந்து அச்சாபீஸ் ஒன்று ஸ்தாபிக்கும்படியாக ஏற்ற ஒழுங்குகள் செய்தார். அந்த அச்சாபீஸ் அவர்கள் எதிர்பாராத வண்ணம் விர்த்தியடைந்து வந்தது. ஆனால் அச்சாபீசுக்குச் சொந்தக்காரரான அந்த இரண்டு சகோதரருக்கும் ஒரு பொல்லாதகாலம் சம்பவித்தது. அவர்கள் பணத்துவிஷயமான பலவித துன்பங்களுக்குள்ளாகி, லாபங்கிடைக்கத்தக்க விதமாய் அதை நடத்தக்கூடாதவர்களாகிவிட்டார்கள். கடைசியாக, அந்த அச்சாபீசை மூடும்படியான காலம் வந்தது. இவ்வித கஷ்டகாலத்தில் சர் வால்டர் ஸ்காட்டில் காணப்பட்ட பெருந்தன்மையையும், மகத்துவமான குணசீலத்தையும் பார்க்கலாம். ஆயிரக்கணக்கான சிப்பந்திகளடங்கிய அவ்விதமான ஒரு பெரிய அச்சாபீசுக்கு நேரிட்ட கடனுக்காக பேர்பெற்ற அந்த நூலாசிரியன் ஏன் உத்தரவாதமாயிருக்க வேண்டுமென்பதற்கு யாதொரு காரணமும் காணமுடியவில்லை. ஆனால் அவரால் மற்றவர்களுக்குக் காண்பிக்கப்பட்ட ஒரு சன்மார்க்கப் போதகமேயன்றி வேறொன்றுமில்லை. மெய்யாகவே அவரும் ஏராளமான பணத்தை அந்த அச்சாபீசுக்காக செலவிட்டிருந்தார். அவைகளையும் அவர் இழந்துவிட்டார். நியாயப்படி மறுத்துவிடுகிறதற்குப் பதிலாக, எல்லாக் கடன்களையும் ஏற்றுக்கொண்டு, அவரே கொடுத்துத் தீர்த்துவிட்டார்.

அந்த அச்சாபீசுக்கு வரும்படியாக ஜனங்களை இழுத்தது அவருடைய பெயர்தானென்று அவர் நன்றாயறிந்தார். அதற்காக அவர் எடுத்துக்கொண்ட முயற்சியையும் நன்குமதித்தார். அம்முயற்சியே மற்றவர்களையும் நம்பிக்கை வைக்கச் செய்ததென்றுமறிந்தார். ஆகை

யால் அதினால் வரும் நஷ்டத்தையும் முழு மனதோடு மேற்றுக்கொண்டார். அவர் கொடுத்துத்தீர்த்த கடன் மொத்தம் 117,000 பவுண்கள் அதாவது, 1,750,000 ரூபாயாகிறது. (17½ லக்ஷம்).

அதற்குப் பின்னுள்ள அவருடைய ஸ்திதி மிகப்பரிதபிக்கக்கூடியதும், மற்றவர்களை எழுப்பிவிடக் கூடியதுமாயிருந்தது. அபட்ஸ்போர்டினுள்ள அவருடைய பெரிய குடும்பம் சிறுமைக்குள்ளானது, வீட்டுச்செலவும் சுருக்கமாகிவிட்டது. தன் மேன்மையைக் கெடுக்கக்கூடிய எவ்வித கேவலமான காரியத்தையும், தான் வைத்துக்கொள்ளக்கூடாதென்று நினைத்து தன் சுகத்தையும், சொந்த சந்தோஷத்தையும் வெறுத்து, அவைகளை தியாகஞ் செய்துவிட்டார் (Sacrifice). கடனைகொடுத்துத் தீர்க்க வேண்டுமென்ற எண்ணமானது அவரை தன் சொந்த சந்தோஷத்திற்காக ஒரு ஷிலிங்கையாவது செலவிடாதபடி செய்துவிட்டது. புஸ்தகங்கள் எழுதி கஷ்டப்பட்டுச் சம்பாதித்த எல்லாப்பணமும் கடன்காரருக்குக் கொடுக்கப்பட்டது. இப்போது அவர் கஷ்டப்பட்டு உழைத்ததுபோல, இதற்குமுன் அவர் ஜீவியத்தில் எப்போதாவது உழைத்திருக்கமாட்டார். ஒரு நாளாவது அவருடைய எழுத்து மேஜையைவிட்டு அக்கம் பக்கம் போகவில்லை. பணக்குறைவினிமித்தம் அவர் சொந்த தோட்டக்காரரில் அநேகர் நிறுத்தப்பட்டார்கள். எல்லாக் கஷ்டங்களோடும் அவர் தன் சொந்த வீட்டையும், தோட்டத்தையும் போய் மேல்பார்ப்பது மிகவும் அவசியமாயிருந்தது. இந்தச் சமயத்திலும் அவருடைய தோழர்கள் பலவித விளையாட்டுகளுக்கும், விருந்துக்கும் வரும்படி அவருக்கு அழைப்புக் காகிதங்கள் அனுப்பியிருந்தார்கள். என்றாலும், இவ்வித் இன்பங்களை அனுபவிக்கவேண்டுமென்று கிஞ்சித்தும் நினையாதவராக, அவைகளுக்கு பதில் யாதொன்றும் அனுப்பவில்லை. அவருடைய காதில் பலமாய் தொனித்துக்கொண்டிருந்த ஒரேயொரு சப்தம் என்னவென்றால், **"மரியாதையைக் காத்துக்கோள்."** இந்தச் சப்தமானது, அவரை நாளுக்குநாள் நெருக்கி, நெற்றி வேர்வை நிலத்தில் விழத்தக்கதாக அவ்வளவு கஷ்டப்பாடுபட்டு உழைக்கும்படி செய்தது. அவருடைய வீரதீரமான பிரயத்தனங்கள் எங்கும் பிரஸ்தாபமானது. நாளுக்குநாள் அவருடைய கடனும் கொஞ்சங் கொஞ்சமாய்க் குறைந்துகொண்டே வந்தது. இச்சமயத்தில் அநேகர் உதவிசெய்கிறதாக அவருக்கு வாக்குப்பண்ணியும் திடீரென்றுமோசஞ் செய்து ஏமாற்றிவிட்டார்கள். கொஞ்சப்பணம் அவருக்காகக் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறதென்றும், ஆனால் அதை அவர் தற்சமயம் எடுக்க முடியாதென்றும் பாங்கிகளிலிருந்து நோட்டீசுகள் அவருக்கு வந்தன. ஐயோ! என்ன பரிதாபம். அவருடைய கண்யத்தைக் காத்துக்கொள்ளும்படியாக அவர் சொந்தக் கைகளினால் வேலைசெய்து கடனைத்தீர்க்க வேண்டியிருந்தது. ஆகவே, அளவுக்கு மிஞ்சி கஷ்டப்பட்டு உழைத்ததினால், எல்லாரும் நினைத்தபிரகாரம், சர் வால்ட்டர் ஸ்காட்டின் சுகங்கெடத் துவங்கினது. ஒரு மனுஷன் தன்னால்கூடிய அவ்வளவு முயற்சியெடுத்துத் தன் வேலையைச் செய்துவருங்காலத்தில் திடீரென்று அவன் சுகங்கெடுமானால், அதைவிட பரிதாபமான காரியம் வேறொன்றுண்டோ? தன் மனதையடக்கி, தன் னிருதயத்திலுள்ள எண்ணத்தை வெளியிடக்கூடிய வார்த்தைகளைச் சொல்லக்

கூடாத நிலைமைக்குள்ளாகிவிட்டதாக அவர் கண்டுகொண்ட ஒருநாள் வந்தது. அவர் முன்னிருந்ததுபோல அவ்வளவு பலசாலியாக இருக்கவில்லையென்று தன் மருமகனைக் கூப்பிட்டு திகிலோடு சொன்னார். அதோடு, தான் சீக்கிரத்தில் சுகப்பட்டு, எல்லாக் கடன்களையுங் கொடுத்துத் தீர்க்கும்படியாக, இத்தாலியா தேசத்துக்குப்போய் ஒரு மாரிகாலத்தைக் கழிக்கவேண்டுமென்று தீர்மானம் பண்ணினர். ஆனல் காலதாமதமாகிவிட்டது (Too late). அவரெடுத்துக் கொண்ட சகல அரும்பிரயாசமும் வீணய்ப்போய்விட்டது. கடைசியாக, அபட்ஸ்போர்டில் போய் தன் அந்திய காலத்தைக் கழிக்கும்படி திரும்பினர். அங்கே அவர் உலாவும்படியாக வண்டியில் போகும்போது, ஒரு அழகான இடத்தைக்கண்டவுடன் குதிரைகளை நிறுத்தி, அங்கேயுள்ள காட்சிகளைக் கண்குளிரப்பார்த்துச் சந்தோஷிப்பார். சர் வால்ட்டர் ஸ்காட்டைப்போல ஒரு பெரிய மனுஷன் சாகும்போது, அவரைச் சேர்ந்தவர்களும், அறிந்தவர்களுமிருக்கிற இடங்களிலெல்லாம் ஒரு பெரிய அமைதலுண்டாகிறதல்லவா? அவர் மரித்தவுடனே அப்படியேயிருந்தது. அபட்ஸ் போர்டிலுள்ள அவர் வீட்டின் அறைகளும், சபாமண்டபங்களும், அவர் சென்ற எல்லா கிராமங்களும், தாங்கள் இனி கேட்கக்கூடாத அவர் நொண்டி நொண்டி நடக்கும் சத்தத்தையும், அவரது இனிய குரலையும் ஆவலோடு உற்றுக் கவனிக்கிறதுபோலக் காணப்பட்டன.

அவர் எப்போதும் வண்டியில்போட்டு, தன் இனிய குரலால் நடத்திக் கொண்டுபோகும் குதிரைகளே அவரைக் கல்லறைக்குக் கொண்டுபோயின. லக்ஷக்கணக்கான ஜனங்கள் அவருக்குப் பின்னக பவனி சென்றார்கள். கல்லறையில் அவருடைய சரீரத்தை அடக்கம்பண்ணின பிறகு, அவருடைய குதிரைகள் அவருடைய அன்பான இனிய குரலைக்கேளாததினல் ஒரு அடியாவது முன்னெடுத்து வைக்கக் கூடாதவைகளாயிருந்தன.

அவர் மரித்து அநேக வருஷங்களாகிவிட்டன. ஆனலும், சர் வால்ட்டர் ஸ்காட்டின் பெயர் கனப்படுத்தப்பட்டும், நேசிக்கப்பட்டும் இருக்கிறது. ஜனங்கள் அவர் எழுதின புஸ்தகங்களுக்காக அல்ல, அவர் ஜீவியத்தில் காணப்பட்ட சிறந்த லக்ஷணங்களுக்காகவே அவரை கனப்படுத்திவருகிறார்கள்.

“இவரது ஜீவியம் உனக்குச் சிறந்த முன்மாதிரியல்லவா?”

MATERNITY WITHOUT SUFFERING.

கஷ்டமில்லாமல் பிள்ளைகளைப் பெற்று வளர்த்தல்.

பிள்ளைப்பேறு இயற்கையான ஒரு காரியமே. இயற்கைப் பிரமாணத்திற்கிசைய ஒரு ஸ்திரீ சுத்தஜீவியம் பண்ணுவாளானல் அவளுடைய நிலைமையைப் பற்றி பயப்படவாவது அல்லது அவள் உணவை அடிக்கடி மாற்றவாவது வேண்டியதில்லை. ஒருவளுக்கிஷ்டமில்லாத வஸ்துக்களைத் தின்னும்படி அவளைக் கட்டாயப்படுத்தவேகூடாது. ஏனென்றால் அவளுடைய மனதில் ஒருவித வெறுப்பும், பயமுமுண்டாகி அவளுடைய சுகத்தைக் கெடுக்கக்கூடியதாயிருக்கிறது. அதுமாத்திரமல்ல, கர்ப்ப நிலைமையும், பிரசவகாலத்திலுண்டாகிற துன்பங்களும், உயிருக்கபாயமான காரி

யமென்ற ஒரு எண்ணத்தையும் அவள் மனதிலுண்டாக்கிவிடுகிறது.

ஆகையால், ஒவ்வொரு ஸ்திரீயும் ஏதோ ஒரு பெரிய அபாயம் தனக்கு நேரிடுமென்று தன்னிருதயத்தில் நினையாதபடி, இயற்கைப்பிரமாணத்திற்கிசைய, தன் சுயாதீன சித்தத்தை நிறைவேற்றுகிறுள் என்ற அறிவினுல் தன் மனதை நிரப்பவேண்டியதவசியம்.

பிள்ளைப்பேறு ஏதோ ஒரு வியாதியென்று நினைக்கக்கூடாது. வியாதியாயிருக்கிறதென்று சொல்வதாவதென்ன? சரீரமானது ஏதோ ஒரு நோயினுல் பிடிக்கப்பட்டு, தேக சௌக்கியமே கெட்டுப்போவதுதான். அப்படியிருக்க பிள்ளைப்பேறு ஒரு வியாதியென்று அழைக்கப்படுவானேன்?

இன்னிலைமையிலுள்ள ஒரு ஸ்திரீக்கு ஒழுங்கான தேகாப்பியாசம் மிகவும் அவசியமானது. ஆனுல், எடுக்கும் அப்பியாசமானது அளவுகடந்து போகக்கூடாது. வீட்டு வேலைகளை ஆரம்பத்திலிருந்து கடைசிவரையில் ஒழுங்காகச் செய்வது, வெளியில் ஒவ்வொருநாளும் உலாவுதல் ஆகிய இவ்வித அப்பியாசங்கள் மிகவும் நல்லதென்று நான் நம்புகிறேன். சுகத்துக்கனுகூலமான அப்பியாசங்களாயிருக்கவேண்டுமேயன்றி, அதிகக் களைப்பையுண்டாக்கக்கூடிய வேறெதையும் செய்யக்கூடாது.

எந்தக்காரியத்திலும் முன் எச்சரிக்கையுள்ளவளாயும், பூரண சுத்தம் உள்ளவளாயுமிருக்கவேண்டும். விசேஷமாக தான் செய்கிற எல்லா காரியங்களிலும் அதிக கவனமுள்ளவளாயிருக்கவேண்டும்.

சுகமுள்ளவளாய் ஜீவி. உன் சரீரத்திற்குப் பலத்தைக் கொடுக்கக்கூடிய உணவை எடுத்துக்கொள். உன் சரீர விர்த்தியைக் கெடுக்கக்கூடிய எவ்வித உடையையாவது தரித்துக்கொள்ளாதே. சாதாரண நிலைமையிலிருக்கும்போது செய்யக்கூடிய அவ்வித அப்பியாசங்களையே கையாடு. உன் வீட்டுக்கடமைகளை ஒழுங்காய்ச்செய். எல்லாவற்றிற்கும் மேலாக, எப்போதும் மனமகிழ்ச்சியாயிருந்து, பிள்ளைபெற்ற ஒரு தாய் தன் பாலகனுக்குப் பாராட்டும் அன்பையும், அவளுடைய இன்ப துன்பங்களையும் நன்றுயறிந்த நமதருமையுள்ள கர்த்தர், உனக்காகக் கவலையெடுத்து, நீ உன்னை முழுவதுமாக அவருக்கு ஒப்புக்கொடுத்தால் அவர் உன்னை முற்றுமுழுவதும் வழிநடத்துவாரென்றும் எண்ணி, உன் முழு நம்பிக்கையையும் அவர்மேல் வைத்து, உன் பாரத்தை அருமையுள்ள இரட்சகர் பாதத்தண்டையில் போட்டுவிடு. சகல நீதிநெறிகளின்படியும் ஜீவிக்க, நீ செய்யவேண்டிய எல்லாக் காரியங்களையும் செய்து முடித்தபிறகு உன்னைப்போலொத்த மற்றஸ்திரீகளுக்கு உண்டாகக்கூடிய சிறு நோவை நீயும் சகிக்கக்கூடுமென்று யாதொரு சந்தேகமுமின்றி நம்பி, சிறந்த எண்ணங்களோடும் உன் பிரசவநிலைமைக்குள் பிரவேசி. நீ அப்படிச்செய்வாயானுல் மாத்திரம் உன் சந்தோஷம் அளவிடக்கூடாததாயிருக்கும்.

உத்தம ஸ்திரீகள், தேவன் தங்களை வைக்கச்சித்தமான அந்த நிலைமையில் சந்தோஷமாயிருந்து, விசேஷமாக தாங்கள் பெண்களாக சிருஷ்டிக்கப்பட்டதினிமித்தமாக பேரானந்தங்கொள்ளுகிறுர்கள். அதுமாத்திரமல்ல, "பெற்றுப் பெருகி உலகத்தை நிரப்புங்கள்" என்ற விசேஷ ஆசீர்வாதத்தை சிருஷ்டி கர்த்தாவினிடத்திலிருந்து பெற்று மேன்மைப்படுத்தப்பட்டிருக்கிறுர்கள், உண்மையான ஸ்திரீகள் உலகத்தின் மேன்மக்களோடு போய் ஜீவிக்கும்படியான அதிகாரத்தைத் தங்கள் பிள்ளைகளுக்குக் கொடுக்கக்கூடிய வல்லமை தங்களுக்குண்டென்று உணருகிறுர்கள். விழுந்துபோன உலகத்தை உயிர்ப்பிக்கும்படியாக, பிள்ளைகளைப்பெறுகிறதும், வளர்க்கிறதுமான இந்த மகாவேலையைப் பார்க்கிலும் விசேஷமானது வேறுண்டோ!

ஒரு ஸ்திரீ பிரத்தியேகமான ஓர் விசேஷித்த வேலையைச் செய்கிறாள். எவ்விதமான பாதையின் மூலமாயாவது அடையக்கூடாத ஒரு உயர்ந்த ஸ்தலத்திற்குத் தன்னைக்கொண்டுபோகிறாள். அதுமாத்திரமல்ல உலகத்தின் எவ்விதமான படிப்பும் தரக்கூடாத ஒரு விசேஷித்த அறிவையும், சிலாக்கியத்தையும் பெற்றனுபவிக்கிறாள். ஸ்திரீப்பருவம், தாய்ப்பருவம், எந்தப்பாஷையிலும் உள்ள வார்த்தைகளிலெல்லாம் இந்த இரண்டு வார்த்தைகளும் மிகவும் இனியவைகள். அப்படியிருந்தும், அடிக்கடி பெண்கள் தங்களுக்கு கிடைத்திருக்கும் சிலாக்கியத்தையும், சுதந்தரத்தையும் மறந்துவிடுகிறார்கள். எப்படியாவது, சொல்லவேண்டிய ஒரேயொருவார்த்தையுண்டு. அடிக்கடி பிள்ளைகளைப் பெறக்கூடாது. அதாவது வருஷத்திற்கொருதரம். ஒரு பிள்ளைப் பெற்றபிறகு இடையில் இரண்டு வருஷங்கள் செல்லவேண்டும். மூன்று வருஷஞ்சென்றாலும் அதிலும் நல்லது. ஞானமாயும், யூகமாயும் தன்னை அடக்கி ஆள்வதினால் இது செய்யமுடியும். கர்ப்பத்தை நிறுத்துவதற்கான எவ்விதமருந்தையுங் கையாடவே கூடாது. ஆனால் அடிக்கடி பிள்ளைகளைப் பெறாதபடி புருஷனும் பெண்ஜாதியும் அவ்வளவு விவேகமாய் தங்களை அடக்கிக் கொள்ளவேண்டும். இதற்கு விரோதமாய் நடப்பதினால் பெண்ஜாதி அனாவசியமான தொந்தரவுக்கும் நோயுக்கும் பலவீனத்திற்கும் உள்ளாகி, பெரிய பாரத்தைச் சீக்கிரத்தில் சுமக்கும்படி கட்டாயப்படுத்தப்படுகிறாள்.

(இன்னும் வரும்)

NEWS AND NOTES.

வர்த்தமானக் குறிப்புகள்.

சதுப்பு நிலத்தைப் பயிராக்கக்கூடிய நிலமாக்குதல்.—(Reclaiming a Swamp). காராச்சிக்குத் தென்பக்கத்தில் மூன்றுமைல் நீளமான ஒரு பாழான சதுப்பு நிலமுண்டு. இது அந்தப் பட்டணத்தின் விர்த்திக்கு ஒரு பெரிய தடையாயிருக்கிறது. இந்த சதுப்பு நிலத்தைப் பயிரிடத்தக்க நிலமாக்குகிறதற்கு ஒரு நல்லமுறை கண்டுபிடித்திருக்கிறார்கள். அதாவது, கிழக்குத் தேசங்களில் அதிக வல்லமையுள்ள சூத்திரமாகிய ஆகுஷண யந்திரத்தின் மூலமாய் (Suction Dredger) கப்பற்றுறைமுகத்தின் அடிப்பாகத்திலுள்ள கல், மண், மணல் முதலிய வஸ்துக்களை எடுத்து, அந்த சதுப்பு நிலத்தை நிரப்புவதுதான். கப்பற்றுறைமுகம் அச்சதுப்புநிலத்திலிருந்து அதிக தூரத்திலிருக்கிறது. ஆனால், துறைமுகத்தின் அடியிலுள்ள சகல வஸ்துக்களையும வளையத்தக்க குழாய்கள் (Flexible Pipes) மூலமாய் எத்தனை மைல் தூரத்திலுள்ள சதுப்பு நிலத்திற்கும் அனுப்பத்தக்கதாக மேற்சொல்லப்பட்ட யந்திரம் அவ்வளவு வல்லமையுடையதாயிருக்கிறது. இம்முறையைக் கையாடுவது, தூரமான இடத்திலிருந்து மண்ணைவெட்டி வண்டிகளில் ஏற்றிக்கொண்டுவந்து அப்படிப்பட்ட சதுப்பு நிலங்களை நிரப்பும் பணச்செலவையும், மலைப்பையும் நிவிர்த்திபண்ணுகிறதென்பதற்கு யாதொரு சந்தேகமுமில்லை.

அவுரி சாகுபடி செய்தல்.—அவுரி சாகுபடி செய்தல், சிலகாலத்திற்கு முன்னே நமது தேசத்தில் அதிக லாபத்தை உண்டாக்கின சகல கைத்தொழில்களிலும் விசேஷமானவைகளில் இது ஒன்று. ஆனால் அவுரியைப்போல நிறங்கொடுக்கக் கூடியதும், அதைப்பார்க்கிலும் சற்று விலை சகாயமுமான ஒரு போலிச்சாயத்தை ஒரு ஜெர்மன் ரசாயன சாஸ்திரி கண்டுபிடித்தான். இது அவுரி வர்த்தகத்துக்கே பெரிய நாசத்தை உண்டாக்கினது. இந்த வஸ்து அவுரியைப்போல நெடுநாளைக்கிருக்கத்தக்கதான உண்மையான சாயத்தை கொடுக்கக்கூடுமோ என்பது சந்தேகமான காரியமே. இப்போது யுத்தத்தின் மூலமாய்,

ஜெர்மனியிலிருந்து அவ்வஸ்துவை தருவிப்பது கூடாதகாரியமானதால், ஆயிரக்கணக்கான ஜனங்கள் முன்போல அவுரியைச் சாகுபடி செய்வதில் அதிக முயற்சி எடுத்து வருகிறார்கள். கைத்தொழிலே விர்த்திபண்ணவேண்டுமானால், அவுரியை சாகுபடி செய்கிற விஷயத்திலும், அதிலிருந்து சாயம் எடுக்கிற விஷயத்திலும், அதைப் பயிரிடுகிறவர்கள் புது முறைகளைக் கையாடவேண்டுமென்று இவ்விஷயத்தில் அறிவும், அனுபவமும் உள்ளவர்கள் சொல்லுகிறார்கள்.

ஊமையன் பேசினது.—ஊமையும், செவிடுமான ஒரு குளிகாரன் (Diver) ஆச்சரியமான பிரகாரம் மறுபடியும் காதுகளினால் கேட்கிறான், வாயினால் பேசுகிறான். பத்து வருஷங்களுக்கு முன்னே, அவன் கடலுக்குள்ளே மூழ்கிற தன் வேலையைச் செய்துகொண்டிருக்கும்போது, ஒரு சுறாமீன் அவனைத் தாக்கி அவன் காலைக்கடித்துவிட்டது. பயமானது அவனை ஊமையனும், செவிடனுமாக்கிவிட்டது. அதற்குப் பிறகு, தனக்கு ஒரு ஜீவனத்தைத் தேடிக்கொள்ளும்படியாக இந்திரஜாலவித்தைகளைக் கையாடி அதின் மூலமாக அநேக மைல் தூரம் பிரயாணஞ்செய்து, தன் நாட்களைக் கடத்திக்கொண்டுவந்தான். ஒரு நாள் அவன் வழக்கம்போல தன் தொழிலைச் செய்துகொண்டிருக்கும்போது அவனுக்குத் திடீரென்று ஜன்னி வந்துவிட்டது. இது அவன் மூளையில் கட்டிப்போயிருந்த இரத்தத்தை நீக்கி, அதை சுவாதீன நிலைமைக்குக் கொண்டுவந்து அவனை முன்போல பேசவும், கேட்கவுஞ் செய்தது.

ஒரு பெண் அரசிறைக்கணக்கி (A Woman Financier).—ஜப்பான் தேசத்திலுள்ள பெண்களின் நிலைமையைப் பற்றி அறியாதவர்கள், அத்தேசத்தில் தான் முதல்முதலாக பாங்க் (Bank) ஒரு பெண்ணால் ஸ்தாபிக்கப்பட்டு, அந்தப் பெண்ணாலேயே நடத்தப்பட்டு வந்ததென்பதைப்பற்றி அறிந்து மிகவும் ஆச்சரியப்படுவார்கள் என்பதற்கு யாதொரு சந்தேகமுமில்லை. இது ஜப்பான் தேசத்திற்கும் ஒரு பெரிய கீர்த்தியே. Mrs. கின்செனோ முதலாவதாக டோக்கியோவில் (Tokyo) பாங்கை ஸ்தாபித்து அதற்கு அவளே அக்கிராசனாதிபதியாக இருந்தாள். ஆகையால் உலகத்தில் இந்நிலைமைக்குவந்த முதல் பெண் இவளே. ஆனால், Mrs. செனோ இப்போது 70 வயதுக்கு மேல்பட்டவள் என்றும், அந்த பாங்க் உண்டாகி ஒரு வருஷத்திற்கு சற்று அதிகமாகிறதென்றும் அறியும்போது அதிலும் மிக ஆச்சரியத்தை உண்டுபண்ணுகிறதல்லவா? அந்த பாங்கிக்கு தலைமை அவள்தான். கணக்குப் பார்க்கிறதில் அதிகத்திறமை உடையவள்.

வோட்கா (Vodka).—ருஷியாதேசத்தில் உபயோகிக்கப்படுகிற ஒரு லாகிரிவஸ்து. அங்கே அது ஒரு சாதாரண பானமாக வழங்கப்படுகிறது. ஆனால், வெறியற்று சொஸ்தபுத்தியுள்ள ஒரு சேனையின் மூலமாகத்தான் தற்சமயம் நடக்கிற யுத்தத்தில் வெற்றியடைய முடியுமென்று நினைத்து, சார் (Czar) வோட்கா செய்யவாவது விற்கவாவது கூடாதென்று உத்தரவு பண்ணியிருக்கிறார். துவக்கத்தில் ஜனங்கள் அதற்கிணங்கவில்லை. ஆனால் அந்த வோட்காவை உபயோகிக்காததினால் விளையும் நன்மைகளைக் கண்டுகொண்ட பிறகு, அவர்கள் தங்கள் மனதைமாற்றி, சார் உத்தரவுக்குக் கீழ்ப்படிந்து இப்போது அந்த லாகிரிவஸ்துவை முற்றிலும் செய்யாமல் விட்டுவிட்டார்கள். அதுமாத்திரமல்ல சார் அந்த கட்டளையை நிலையான ஓர் சட்டமாக்க வேண்டுமென்று குடிகள் மனுப்பண்ணியிருக்கிறார்கள். லாகிரிவஸ்துக்களை கவர்ன்மெண்ட் கடைகளிலும் விற்கக்கூடாதென்று கட்டளை பிறப்பிக்கத் தீர்மானம்பண்ணியிருக்கிறதாக சார் மறுமொழி பகர்ந்தார்.